

BÚCSÚZIK EGYIK SZERKESZTŐNK

Tisztelt Gyűjtőtársak, lapunk Kedves Olvasói!

A 2011-es esztendő első negyedében betöltöm kilencvenedik életévemet. Bár az évfordulóhoz közeledve szellemi képességeim alig csökkentek, a lap szerkesztésében való részvétel számomra már egyre nagyobb megterhelést jelent.

A KBK megalakulása óta tagja vagyok körünknek. Első írásaim az 1970-es kongresszus óta jelennek meg lapunkban. Legalább három évtized óta szerkesztettem a Külföldi lapszemle rovatot, mely negyedévenként 15-20 darab német, angol, francia, olasz nyelvű szaklap áttanulmányozásával járt. Időnként nagy hasznát vettem a szépséges latin nyelvnek és az évek során a holland nyelvvel is megbirkóztam.

A KISGRAFIKA megindulása óta francia nyelvű tartalmi kivonatot (Résumé) is tartalmaz, mely a külföldi olvasók számára munkánk áttekintését könnyíti meg. Ezt felejthetetlen elődöm, dr. Semsey Andor bízta rám. Ez egy idő óta német és angol nyelven is olvasható, amiért két önzetlen munkatársunkat illeti köszönet.

A nyomtatásban megjelent írásaim száma meghaladta a 600-at. Ezek 2/3 részét a KISGRAFIKA közölte.

Úgy érzem, elérkezett az idő ahhoz, hogy mindezek végzéséről az óév végével lemondjak, hogy a továbbiakban e feladatokat fiatal erők saját elgondolásuk szerint végezzék. Nekik eredményes munkálkodást kívánok, az Olvasók figyelmét és segítségét köszönve.

Budapest, 2010. december 31.

Soós Imre

A Szerkesztőbizottság ezúton is kifejezi köszönetét Soós Imrének a lap szerkesztésében végzett, több évtizedes tevékenységéért. Egyidejűleg felkéri Ürmös Péter grafikusművészt a Bizottság munkájában való részvételre.

Ugyancsak felkéri a Bizottság a néhai Fery Antal grafikusművész leányát, Bánki Veronikát, a Lapszemle rovat vezetésére, a külföldi kisgrafikai lapok hazai vonatkozású közleményeinek ismertetésére.

König Róbert linómetszete, X3 (1983), 106×66

DR. SOÓS IMRE ÉS VINCENT VAN GOGH

1978. január 2-án levelet kaptam egy – akkor még – számomra ismeretlen magyartól. Hamar megbizonyosodhattam arról, hogy Soós Imre akkor már hosszú évek óta tanulmányozta a híres holland festő, Vincent van Gogh életét és munkásságát. Mivel 1960 óta személyesen is foglalkoztatott a festő, 1976-ban létrehoztam egy Van Gogh dokumentációs központot lakóhelyemen, Nuenenben, ott, ahol Vincent két termékeny évet töltött el.

Imre már az első leveleiben ex libriseket küldött Fery Antaltól, Nagy Lászlótól és Stettner Bélától, ezzel is a nagyvonalúságát mutatta meg. Továbbá elküldte saját Van Gogh-gyűjteményének: könyveinek, katalógusainak, ex libriseknek teljes áttekintését, ahogy a grafikai munkákat, festményeket, érmekeket feldolgozó anyagait is.

Imrében egy roppant lelkes embert ismertem meg, akinek kiváló történelmi rálátása volt Vincent van Gogh hatalmas művészi örökségére.

Mély benyomást tettek rám továbbá azok a cikkek, amelyek Van Gogh ex libriseiről, érméiről, életéről és munkásságáról szóltak, melyekhez a legtöbb esetben Imre a francia fordítást is biztosította.

König Róbert linómetszete, X3 (1987), 57×88

Imre és köztem, ahogy Hollandia és Magyarország között, mély barátság alakult ki. Hosszas levelezés után, végül 1986-ban feleségemmel, Miekkel módunkban volt meglátogatni Imrét Magyarországon, ahol korábban még sosem jártunk.

Imre és Adi vendégszerete és Budapest hihetetlen kulturális kisugárzása mind hozzájárultak ahhoz, hogy második 'otthonomra' találjak.

Magyarországi tartózkodásunk során Imre ex librist is készítettett a nevemmel, 1995-ben pedig, öt évvel Miek halála után, a feleségem ex librisét is elkészíttette Vincze Lászlóval. Barátságunk egyre szilárdabbá vált. Van Gogh ex libriseket és érmekeket bocsátott a rendelkezésemre. Általa tudtam érintkezésbe lépni a magyar művészekkel, és bemutatni, hogyan ihlette meg őket Vincent van Gogh és hogyan tisztelegtek a mester előtt ex librisek, kisgrafikák és érmék formájában. Kiállítás szerveztem ezekből az anyagokból és számos cikket is írtam róluk.

Időközben ötször látogattam meg Imrét Budapesten. Nagy hatással volt rám, hogy 2006 decemberében részt vehettem a nagy Van Gogh-kiállítás megnyitóján Budapesten. 2008-ban Imre és fia, Tibor, Budapest környéke történelmi nevezetességeit mutatták meg nekem. Számomra pedig nagy megtisztelte-

tés volt, hogy 2007 szeptemberében Nuenenben fogadhattam őt és Tibort.

Van Gogh életének minden fontos helyszínére ellátogattunk Nuenenben, majd Amszterdamban a Van Gogh múzeumot és a Kroller-Muller múzeumot tekintettük meg. Imre és Tibor nagy örömeire szolgált, hogy a Van Gogh-források közelében lehetek. Sajnálatos módon, egészségügyi okok miatt Imre nem tudott személyesen részt venni a 'Vincentre' megnyitóján 2010 szeptemberében.

Barátságunk legigazabb jeleként, 2005-ben Imre számos grafikai munkát ajándékozott nekem a Van Gogh-gyűjteményéből. Ekkor kaptam tőle a Herczeg Klára által készített Van Gogh-mellszobrot is.

Meg vagyok róla győződve, hogy Magyarországon senki sem tud annyit Vincent van Gogh életéről és munkásságáról, mint Soós Imre. Ő rendkívüli, a művészet és hazája iránt igazán elkötelezett ember.

Mindezért szeretném őt szívből köszönteni 90. születésnapja alkalmából. S bár az elmúlt években egészségi állapota hanyatlott, szellemi frissessége a mai napig is megmutatja, milyen kimagasló elmével van dolgunk.

Drága Imre, szívből kívánok neked sok szerencsét!!!

Egyben a Kisgrafikabarátok Egyesülete magyar grafikusait is szeretném üdvözölni azért, ahogyan tiszteletüket fejezik ki a mi holland művésznünk, Vincent van Gogh iránt. Külön köszönöm a gratulációjukat, melyet a Vincentre megnyitására tőlük kaptam.

Legdrágább barátom, Imre, remélem, hogy barátságunk még sok mindent tartogat a számunkra.

Ton de Brower
Nuenen (NL)

Árvai-Nagy Krisztina fordítása

A MŰVÉSZET, A KÖZÖSSÉG SZOLGÁLATÁBAN

dr. Soós Imre 90 éves

Gyémántdiplomás jogász, ám a XX. századi történelmünknek sajátosságai révén, a Betonútépítő Vállalat bérosztályának vezetőjeként vonult nyugdíjba. A művészethez 1942-ben került közelebbi kapcsolatba, amikor vezetője és tolmácsa volt annak a – Képzőművészeti Főiskola hallgatóiból álló – csoportnak, amely a firenzei festőversenyen képviselte hazánkat. Még ebben az évben tagja a Központi Levente Művészegyüttesnek. Később ifjúsági vezetője a Muharay Elemér és Balla Péter által szervezett ének-, zene- és táncegyüttesnek. A csoporttal az orosz megszállásig bejárta az egész országot, de Weimarba is eljutott és az 1943. évi szárszói konferencián is szerepelt. 1968 és 1979 között az Építők Műszaki Klubjában Almár György építésszel együtt Művészetbarát Kör szervezett, amely fennállása alatt 236 összejövetelt rendezett. A kör közel 30 kiállítási katalógusának a bevezetőjét írta meg, többek között Fery Antalról, Kőhegyi Gyuláról, König Róberttről, Stettner Béláról. A Magyar Nemzeti Galéria Baráti Körének kezdetektől tagja (mint jubileumi kiadványukban olvasható: műterem látogatók, kirándulások szervezője) 85 éves korában mondott le al-

elnöki tisztségéről. Elvégezte a TIT hároméves esztétikai tanfolyamát, a társulat keretében 260 előadást tartott különböző művészeti kérdésekről. A Beton Alapítványnak 80 éves koráig kurátora. Tagja a Magyar Régészeti és Művészettörténeti Társulatnak. A Művészetbarátok Körének alapító tagja, az egyesület folyóiratában, a Művészet és Barátaiban eddig több mint 60 cikke jelent meg.

Ezek a tények, amelyeket e sorok írója dr. Soós Imre különböző kéziratok emlékezőseiből csempésztett össze, kiválóan tükrözik önként vállalt, közérdekű, közösségi tevékenységét. E nélkül ugyanis nem értékelhetjük eléggé a kisgrafika népszerűsítéséért végzett sokoldalú munkásságát. Élete során mindig megtalálta (vagy a feladatok találták meg őt) azt a lehetőséget, hogy folyamatos önművelése során szerzett ismereteit, élményeit, kutatásainak eredményeit megossza másokkal. (A hadifogolytáborban – többek között – a népdalról tartott előadást, a Terézváros című lapban a kerület őshonos fáinak megmentéséért protestált.) Nos, ez az előbb említett szándék, készség, minden szépre, jóra való hajlandóság vezette a Kisgrafika Barátok Körébe is 1960-ban.

Első cikke – még a Kisgrafika Értesítőben, 1967-ben – jelent meg barátja, Czimra Gyula grafikai munkásságáról. Ezt követően évről évre gyarapodtak az írásai. Az egyéb folyóiratokban (Művészet, Műgyűjtő, Alföld, Életünk, Múzsák stb.) megjelent több mint 600 publikációjának többségét lapunk közölte. Ő mutatta be elsőként – általában műterem látogatást követően – Ágotha Margit, Bálványos Huba, Decsi Ilona, König Róbert, Molnár Gabriella, Molnár István, Müller Árpád, Vén

Stettner Béla linómetszete, X3/2, 130×70